

Farkas Edit

Tiszta szemmel

VERSEK

 Publio

Tiszta szemmel

Versek

Farkas Edit

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

A semmiről írni

Már nem gondolkodom én semmin,

lassan a semmiről tudok írni.

Csak írom, milyen unalmas minden,

semmi érdekes sincsen.

Írni a semmiről, olyan, mint az élet,

folyton megy, s sokára ér véget.

Mindenki csak rohan másfelé,

nincs idő, hogy megfogjuk egymás kezét.

Nincs elég idő szeretni,

ezért nincs módunk boldognak lenni.

Ha majd a fák vize elfogy,

s a nap sugarakat sem hoz,

elveszik minden, ami szép volt.

Eltűnik a harmónia, az élet,

de ha szeretünk, semmi sem ér véget.

A szeretet az élet kulcsa

A szeretet az élet kulcsa,

így van ez bármilyen furcsa.

A szívünk meghasad, ha búcsúzunk,

s hátat kell fordítanunk.

Kilépni a szeretet melegéből,

nem olyan könnyű, mint egy meséből.

A szeretet nem múlik el sosem,

mindig ezt mondták nekem.

Bármilyen rossz lehet az ember,

az sosem tűnik csak úgy el.

Bármilyen távol vagyunk egymástól,

a szeretetben semmi sem gátol.

A tiltott szeretet a legrosszabb,

ettől az élet látszólag hosszabb.

Vagyis csak a szenvedés hosszú,

de erre is létezik még bosszú.

Szeretet. Olyan érzés, mit megállítani nehéz,

mindig csak közeledik a szívünk felé.

Szeretni keserű, mosoly, vagy öröm,

mind igaz, mert a szívünkből jön.

A szeretet

Ha azt akarjuk, hogy szeressen valaki, azért nem kell feltétlen azt tenni, amit ő elvárna. Ha igazán önmagunkért szeret, akkor nem kell megváltoznunk. A szeretet furcsa érzés. Egy olyan érzés, ami soha nem múlik el, hanem mindig langyos tőle a szívünk. Néha fájdalmat okoznak, akik szeretnek, de tudnunk kell, hogy sosem bántanak minket. Nincsen nagyobb büntetés az életben attól, ha nem szerethetjük azt, akit szeretni kívánunk. Ez egy érdekes megfogalmazás, mert igenis szerethetjük, csak valami nem engedi, hogy együtt legyünk vele. Van olyan, hogy későn jövünk rá arra, hogy akit elvesztettünk, azt mennyire is szerettük. Valamiért félünk kimondani azt a szót, hogy „szeretlek”. Talán azért, mert tudjuk, hogy mennyi csalódás érhet még az életben. Sosem korán megy le a nap. Idióta megfogalmazásnak tűnik, de a látszat néha csal. Na, igen! Ilyen a mi életünk is a földön, mert mindig félünk kimondani azt, ami talán a legértékesebb dolog. Muszáj elmondanunk a lehető leghamarabb az érzéseinket, ne heverjenek egy elhagyott puszta zord sötétjében. Talán sosem lesz alkalmunk rá, hogy kiöntsük a szívünket. A szeretet nem bűn, úgy, ahogy az sem, hogy tiszta érzéseink vannak.

A szív

A szív gondol vissza a múltra.

Néhány fájó, rossz pillanatra.

Fájó emlékek sorozata tűnik egyre,

Rengeteg bánat, s könny van benne.

Elperreg a könny, ha fájni hallja a szívet,

Bizony nagyon tud fájni az élet.

Sok gondolat van, ami engem feldúlt,

Néha tényleg vagyon, ami elmúlt.

Forró nap sugarában, én mégis fázok,

mert mindig rosszat, bűt látok.

Vak az emberi szív, s csapdába is eshet,

Ha becsapják, csak a rossznak hisz, utána leshet!

A szíved

Tedd azt, amit a szíved súg,
s egyszerre megnyílik egy út.

Rálépsz egy virágos útra,
és elgondolkozol valamin újra.

Végzet. Ez a szó száll eléd,
s egyszerre a fájdalom szúr beléd.

Könnyes lesz a szemed, és sírsz,
mosolyogni egy kicsit sem bírsz.

A múltad még nagyon fáj,
de mégis lépkedsz tovább.

Kék az ég, te vagy a naplemente,
lehet, párszor csalódtam benned.

Mindig tudni kell megbocsátani,
mert a szívekkel nem lehet játszani.

De egyszer eltűnik az égről a nap,
de másnap megint naplemente vagy.

A vakságról

Van olyan, aki elvesztette szeme

Világát,

S többé nem lát jót, s szépet, sem

A családját.

Neki látvány nem tud örömet okozni,

Egy életen át a szomorúságot fogja hordozni,

Segíteni kell nekik, mert senkijük sincsen,

Ők harcolnak igazán az istenadta életben.

Becsület, s szeretet ezt kell nekik átadni,

S jegyezze meg mindenki: a vakokat nem szabad bántani.

A vonat nem vár

Siess, mert a vonat nem vár,
el sem visz téged már talán.
Ne búcsúzz el most még tőlem,
mert azt jelenti, elmész örökre.

A búcsúzás, az egy végszó,
amire nincs semmilyen adó.
Nem fizethetsz mosollyal,
mert, mintha örülnél, az olyan.

Nem sírhatsz, mert el kell engedni,
de mégis érzed, hogy nem fog feledni.
Mégfognád a kezét: Maradj velem!
mert túl sokat jelentesz nekem.

Mégsem teszed, mert így megy ez,
elhagynak, kik itt voltak veled.
Siess, mert a vonat elvisz téged,
csak ne felejts el, szépen kérlek!

A vonat hátulját láthatom,
én sírnék, te örülsz, tudom.
A könnyeim el fognak apadni,
érzed, te el fogsz feledni.

Késő sírni, azt sem tudom,hol vagy,
de a közös percünk megmarad.
Szerettelek, de te itt hagytál,
így csak egy emlék maradtál.

(Farkas Edit)

Ajándék

Ha megajándékozol valakit,
ne vegyél számba semmit.

A pénz legyen az utolsó dolog,
ami az eszedben forog.

Jó szívvel add át, amit veszel,
tisztában legyél ezekkel:

Szeress ajándékot kapni,
de jobban szeress adni.

Nincs fontosabb annál,
hogy lélekkel adjál.

Később ne hántolgasd fel,
mert az úgy nem fer.

Ha valamit már oda adtál,
emlékezz,hogy már te is kaptál.

Ne kérj vissza semmit,
mert a jó szív nem ér ennyit.

Azért adsz,hogy más boldog legyen,
hogy csillogást láss egy szemben.

A legfontosabb az egészben,
hogy a szíved mindennél többet
érjen.

Az iskolában

Az iskolában sok ismerősöd lesz,
és majd nagyon sokat is nevensz.

A tanáraid eleinte idegenek,
de végül is szimpatikusak lesznek.

Később kirajzolódik egy arc,
akiért más lányokkal elindul egy harc.

Az iskolában már lesznek ellenségeid,
lesz, aki ha meglát, messziről int.

Sok gyerek között találsz egyet,
aki leszakítaná érted az eget.

Egy igazi barát, akivel összesűgsz,
és ha kell, a háta mögé bújsz.

Az iskola az életre készít fel,
hogy ha nagy leszel, akkor merj.

Merj neki vágni dolgoknak,
hogy állj fel, ha pofoznak.

Vegyél erőt minden csapás után,
hogy győztes legyél néhány ligán.

Az iskola felnőttként kezel mindenkit,
nem hagy ki a sorból senkit.

Segít abban, hogy ha embernek születél,
mindvégig igazi ember is legyél.

Állj meg idő!